

KORONAN PELAAJAT

Henkilöt: Lukiota käyvät pojat Antti (minä) Pekka, Kassu, Tane Hillatien lukiossa Kemijärvellä

Se alkoi, kun uutisissa alkoi kuulua Kiinasta huolestuttavia tietoja uudesta tartuntataudista. Se levisi Eurooppaan kuin kulovalkea, tuhansia oli jo sairastunut. Meidät oli opettajan sairastuttua määrätty kotikaranteeniin. Ei me noudatettu koko aikaa määräyksiä. Oltiin taas eräänä iltana poikien kanssa liikkeellä, käytiin ja hengailtiin siellä sun täällä, pelattiin automaatteja, vaikka kaksi meistä oli alaikäisiä. Me aikamiehet aloitettiin peli, joskus rahat olivat loppu ennen kuin oltiin edes voitossa kiinni. Toisinaan alaikäisillä kavereilla, Kassu ja Tane, niillä sitä olikin enemmän rahaa, ja he sijoittivat jatkoksi, minä ja Pekka pelattiin. Joskus saatiin hyväkin voitto. Pelurit saivat provikan, ja sijoittajat korjasivat voiton. Yleensä kuitenkin jäätiin tappiolle, ja sijoittajat jäivät kirouksia mutisten moittimaan pelityyliämme. Baarinpitäjä aikoi taas häätää meitä pois, haukkui pinnareiksi. Tuntui että me ollaan kuin jotain yhteiskunnan hylkiöitä.

Minä sanoin: ” Ei tässä kuulkaa pojat muuta tarvita kuin tuuria, ja taitoa lopettaa. Ei tässä haeta osaajia. Ensi kerralla taas pärjätään paremmin, uskokaa pois”. Silloin Tane keksi: ”Hei, Antti ja kumppanit. Pelataan välillä muuta kuin rahapeliä, Veikkaus panee sitä paitsi kiinni ensi viikolla nämä automaatit! Mennään meille pelaamaan korona! Se on vanhassa autotallissa. Sitten kun pysytään siellä tallissa, ei kukaan moiti, että on rikottu karanteenia. Eikös se ole ajankohtainen peli?! ” Katsottiin toisiamme, ja tuumittiin Tanen ehdotusta. Lopulta minä, joka vanhimpana tunsin olevani jonkinlainen johtaja: ” Samapa tuo, mennään vaan Tanen talliin pelaamaan. Voittajan pitää saadakin kunnon palkinto, joka ei ole rahaa! ” Tämä ehdotus herätti suurta uteliaisuutta, mutta en vielä paljastanut palkintoideaani, enkä sen luonnetta. Tarkoitus oli, että pelin voittajan palkitsemiseen piti kaikkien hävinneiden osallistua. Tämä voisi kiihottaa pelaajathyvätasoiseen peliin. Pekka, jota pidettiin toisinaan vähän yksinkertaisena, kysyi, ” onko tällä meidän pelillä jotain tekemistä sen viruksen kanssa, ei kai? ” Nauroin tälle kysymykselle, ja sanoin, ettei tietenkään. Sitä, mitä olin suunnitellut, en kertonut.

Peli alkoi, olin pelannut korona enemmän kuin muut. Jostain syystä en halunnutkaan ilman muuta voittoa, siitä olisi tullut epäluuloja. Sain pussitettua pallot vastustajaa Tanea vastaan nopeammin, vaikka tällä oli kotikenttäetu. Välillä kaverit vaativat saada tietää palkinnosta, en kertonut vielä kukaan. Lopulta alkoi ratkaiseva loppuottelu, se tuli minun ja Kassun kesken. Nyt vaadittiin jo kovalla äänellä palkinnon julkistamista. Sanoin dramaattisesti: ” Voittaja pääsee pian pois karanteenista. Ajatelkaa, mikä hyvä palkinto. Niinku vankilasta pääsis pois! Pelin voittaja on vielä Koronan voittaja! ” Kuului epäuskoista hyminää, Pekka kysyi haastavasti: ” Sinäkö olet joku lääkäri tai opettaja, joka sen määrää! ” Vastasin moniselitteisesti, että en minä sitä voi määrätä, mutta kaikki me voidaan siihen vaikuttaa. Pelistä tuli kiivas ja tasainen. Voitin niukasti, kuului protestoivia ääniä. Nyt hävinnyt Kassu vaati selvitystä: ” Miten sää ny sitte pääset pois karanteenista? Onkos tää ny sitte mikään palkintokaa, eihän me muutenkaa olla nouvatettu niitä sääntöjä, mitä pitäs. ” Aloin selvittää: ” Kaikki on sitte yhden takana: te muut meette puhumaan rexille, että kun mulla on selvät oireet, mun tarttee ehottomasti päästä testeihin. Eihän niihin muuten pääse ku riskiryhmään kuuluvat iältään, tai muuten sairaat. Mää vedän sitte puoli askia röökiä yhtä mittaa. Sillon mä saan niin kovan yskän ja keuhkoputkien rohinan, että se kuuluu varmasti. Oon muuten kokeillu. No sitte ku mä oon ollu testissä, niin parin päivän päästä testataan teitäkin. Ei meillä tietenkään oo mitää virusta, vaikka opella olikin. Sitte ollaan kaikki vapaita! Mää vaa oon ekana, ku voitin pelin! Eiks oo hyvä palkinto kaikille?! Sitte meitä ei tartte enää syyttää eikä vahtia, eikä olla mitää pinnareita. ! ”

Pekka miettimisen jälkeen sanoi hiljaa: ” Mut sittehän me jouvutaa kouluun taas. Mää oisin ollu vielä tässä karanteenissa ” Jäätiin kaikki miettimään sitä...